

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6Csp/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218201391
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218201391.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD., v právnej veci žalobcu: Poštová banka a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČo: 47 232 471, proti žalovanému: K. O., J. XX.X.XXXX, G. Š. XX, XXX XX K., o zaplatenie 6.664,64 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 6.052,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.052,- Eur od 1. 6. 2018 do zaplatenia a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 13,68 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa XX.X.XXXX od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 6.664,64 Eur spolu s úrokmi z istiny do 31.5.2018 vo výške 3.982,22 eur, so zmluvným úrokom vo výške 14,90 % ročne z dlžnej sumy od 1.6.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.664,64 eur od 1.6.2018 do zaplatenia, tiež bankových poplatkov v sume 59,85 eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky žalobcu a sadzobník poplatkov žalobcu. Žalovaný svojím podpisom potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 7.000 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, žalobca v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil úver dňa XX.X.XXXX za predčasne splatný.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v roku 2014 si vzal úver na seba z banky a celú sumu následne na požiadanie požičal známej svojej manželky, Z. N. a tým jej pomohol v naliehavej životnej situácii, o čom nemá dôkazy, keďže dohodli sa len ústne. Pravidelne sa zaujímal o stav úveru, ale nebolo v jeho silách platiť. Snažil sa dohodnúť so žalobcom na splátkovom kalendári, ale nedokázal platiť výšku sumy, ktorú mu banka vyčíslila.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 12.11.2018 navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie majúc za to, že žalovaný dlh uznal.

5. Následne na výzvu súdu v podaní zo dňa 27.12.2018 uviedol, že pred uzavretím zmluvy skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver nasledovným spôsobom:

- podľa dát z EOS KSI žalovaný nemal evidované žiadne spisy,
- žalovaný deklaroval splátky vo výške 315 eur; v SRBI mal žalovaný v čase posudzovania žiadosti o úver iba 1 aktívny úver v inej finančnej inštitúcii s mesačnou splátkou 182 eur
- žalovaný deklaroval rodinný stav ženatý, dve vyživované deti, typ príjmu zamestnanec v SR, zamestnaný od 1.2.2008 na dobu neurčitú, čistý mesačný príjem vo výške 800 eur, pričom žalobca sa dopytoval v Sociálnej poisťovni na 90 % deklarovaného čistého mesačného príjmu žalovaného, pričom podľa vtedy nastavených pravidiel bol žalovaným deklarovaný príjem potvrdený,
- finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 7.000 eur s dobou splácania 78 mesiacov a mesačnou splátkou vo výške 141 eur.

Zároveň uvedeným podaním právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' žalobcu a jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní.

6. Na prejednanie veci sa nedostavil ani žalovaný,, preto súd postupom podľa § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti strán sporu.

7. Na nariadenom pojednávaní sa súd oboznámil s podaniami strán sporu a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: obchodné podmienky č.l. 4-12, sadzobník poplatkov č.l. 13-28, aktuálny stav úveru č.l. 30, výzva č.l. 31, doručenka č.l. 31, upozornenie č.l. 32, podací hárok č.l. 32-33, zmluva o úvere č.l. 34-35, potvrdenie zo SRBI č.l. 74, potvrdenie z EOS KSI č.l. 77, potvrdenie zo sociálnej poisťovne č.l. 76 a tiež sa oboznámil s ostatným spisovým materiálom, z ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca dňa XX.XX.XXXX uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 7.000,- Eur a tento mal zaplatiť v 78 mesačných splátkach po 151,10 Eur mesačne pri ročnej úrokovej sadzbe 14,90 %. Dátum prvej platby bol dohodnutý do 15.11.2014 a dátum každej ďalšej platby k 15. dňu v mesiaci s tým, že dátum konečnej splatnosti bol uvedený 15.4.2021. RPMN v zmluve bola uvedená vo výške 15,96 % a priemerná RPMN vo výške 10,86 %. Celková čiastka úveru mala predstavovať sumu 10.954,92 eur. Žalovaný na základe zmluvy zaplatil žalobcovi sumu vo výške 948 Eur, potom prestal úver platiť a žalobca listom zo dňa 28.9.2015 oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa stala predčasne splatnou k tomuto dátumu a požadoval od neho zaplatenie dlžnej sumy 7.151,50 Eur.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa(ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona

v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

17. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo

od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podmienka v zmluve a teda aj jej obligatórne náležitosti musia byť formulované jasne a zrozumiteľne, to znamená, že podmienka pre spotrebiteľa musí byť zrozumiteľná nielen z gramatického hľadiska, ale že zo zmluvy musí jasne vyplývať aj konkrétne fungovanie mechanizmu, ktorého sa dotknutá podmienka týka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú (viď rozhodnutie SD EÚ C-26/14).

26. Už vo viacerých súdnych rozhodnutiach bol vyslovený názor, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) vyššie citovaného zákona nepostačuje, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014. V danom prípade postačuje odkaz na obchodné podmienky, keďže úmysel zákonodarca zreteľne vyjadril v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k), kde vyjadril, že za imanentnú súčasť zmluvy nutne musí byť považovaná aj táto náležitosť.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

28. V súvislosti so závermi o absencii náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy súd poukazuje na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/104/2018 zo dňa 19.11.2018 týkajúcu sa obdobnej veci v zmysle ktorého: „V súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice. Vznikli isté pochybnosti v súvislosti s hranicami nepriameho účinku smernice. Súd totiž na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty. Dôležitý je tiež výklad rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. k/§ 9 odsek 2 ZoSÚ a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku platný a účinný. V zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola do právneho poriadku zakotvená dikcia zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere o spôsobe splácania úveru podľa istiny, úrokov a iných poplatkov. Približne štyri roky táto zákonná dikcia bola spojená ešte aj kumulatívne s právom na uvedenie súčtu týchto platieb. Nemali by byť žiadne pochybnosti, že v tom čase smernica Rady 87/102/EHS nevyžadovala plnú harmonizáciu. Zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola transponovaná smernica 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorá vyžadovala plnú harmonizáciu. Do tohto nového zákona o spotrebiteľských úveroch bola prevzatá z predchádzajúceho zákona totožná dikcia splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Klauzula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny, ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, (i) z čoho splátka pozostáva, (ii) či splátka obsahuje aj poplatky, (iii) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN), (iiii) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (iiiiii) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a pod. Podľa názoru odvolacieho súdu špecifikácia splátok úveru má svoj význam aj v tom, že spotrebiteľ má možnosť v prípade sankcie bezpoplatkovosti priamo zistiť, ktorej časti splátky sa táto sankcia týka. Spotrebiteľ má tiež možnosť kontroly, či v splátke použitej na účely výpočtu RPMN nie je uvedený poplatok, ktorý sa do RPMN nesmie započítať. RPMN pritom predstavuje dôležitý údaj o celkových nákladoch na úver. Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES). Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 odsek 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 odsek 2 písm. k) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu bolo aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. Odvolací súd odkazuje aj na väčšinové stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove: „1. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „sporné pravidlo“) obsahuje právo spotrebiteľa na uvedenie splátok istiny spotrebiteľského úveru ako aj splátok úrokov a poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá taký výklad sporného pravidla, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k poplatkom (porov. rozsudok NSSR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Z. z. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016).2. Uvedené zákonné pravidlo sa deroguje s účinnosťou od 01.05.2018 novelou zákona č. 129/2010 Z.z. vykonanou zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z.

o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.³ Do nadobudnutia účinnosti uvedenej zmeny zákona (uvedenej v bode 2). nie je v súlade s princípmi súkromného práva docieľiť ten istý derogačný efekt súdmi tzv. eurokonformným výkladom, pretože tenby: 1. odporoval zákazu eurokonformného výkladu contra legem, 2. odporoval by princípu právnej istoty,³ nebol by súladný ani s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, keďže Súdny dvor EÚ za euronekonformnú považoval a) len amortizačnú tabuľku a b) len vo vzťahu k istine. Sporné zákonné pravidlo pritom predpokladá oveľa širší diapazón možnosti špecifikácie splátok spotrebiteľského úveru než je amortizačná tabuľka a než je len špecifikácia istiny. Navyše, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS predpokladá na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) údaje o splátkach, a to tak, aby transparentne bolo zrejmé, že tam nie sú uvedené tie poplatky, ktoré môžu byť v splátkach zahrnuté, ale do RPMN sa nezapočítavajú (čl. 19 ods. 2 smernice 2008/48/ES). Smernica taktiež výslovne predpokladá informovanie spotrebiteľov o špecifikácii splátok úrokov a poplatkov (čl.10 ods.1 písm.j/, príloha II., 2.).“

29. Podľa názoru súdu však v predmetnej zmluve chýba aj ďalšia povinná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, nakoľko nie sú uvedené v zmluve všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie istiny úveru, úrokov a poplatkov, teda musí okrem iného preukázať, že zmluva má všetky náležitosti, aby sa úver nepovažoval za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len hodnota RPMN, keď zákon výslovne uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je potrebné uviesť aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktorý údaj je potrebné považovať za najdôležitejší pre spotrebiteľa, nakoľko zahŕňa v sebe všetky náklady, ktoré spotrebiteľ s poskytnutím úveru musí veriteľovi zaplatiť. V dôsledku chýbajúcich vyššie citovaných obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je teda potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

30. Žiada sa dodať, že z hľadiska naplnenia princípu transparentnosti, ktorý je pri posudzovaní zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách zásadným (viď tiež rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-96/14 a C-26/13), nemožno ani uvedenie údajov o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona považovať za dostatočné, resp. podľa názoru súdu nezodpovedá transparentnému vyjadreniu celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, keďže v zmluve je uvedený údaj, ktorý nekorešponduje s výškou sumy, ktorú by mal spotrebiteľ zaplatiť. Uvedený údaj je vyjadrený v neprospech spotrebiteľa, keďže z hľadiska transparentnosti ho uvádza do omylu ohľadom výhodnosti úveru, o nižšej reálnej celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože len púhy súčin počtu splátok (78) a výšky anuitnej splátky (151,10 Eur) je vo vyššej výške (11.785,80 Eur) ako celková čiastka úveru (10.954,92 eur). Teoreticky aj pri súčine splátky bez poistenia spomenutého v zmluve predstavuje súčin počtu splátok 78 a výšky mesačnej splátky (141,10 eur) sumu 11.005,80 eur, teda vyššiu ako v zmluve reálne uvedená celková čiastka úveru v zmluve uvedená (10.954,92 eur). Pokiaľ žalobca v zmluve uviedol, že mesačná splátka je vo výške 151,10 Eur, potom tento údaj nekorešponduje s údajom o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť (nekorešpondoval by ani pri výške splátky bez poistenia) a v konečnom dôsledku pri netransparentne uvedených údajoch, uvedený údaj nezodpovedá ani výške v zmluve uvedenej RPMN.

31. Podľa názoru súdu nezodpovedá princípu transparentnosti, ak priemernému spotrebiteľovi nie sú poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez použitia kalkulačky, využitia matematických operácií a nezrozumiteľných údajov, z ktorých nie je zrejmá výška splátok, resp. jednotlivé položky, z ktorých pozostáva splátka a v neposlednom rade je v neprospech spotrebiteľa vyjadrená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo je pri spotrebiteľovi jeden z najpodstatnejších údajov (údaj o tom, koľko si požičal a koľko celkovo zaplatí).

32. Aj z rozpisu predloženého aktuálneho stavu úveru (čl. 30 spisu) nevyplýva, že by žalobca preukázal relevantnosť údajov uvedených v zmluve, teda transparentnosť údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, celkovej výške nákladov spotrebiteľa v korelácii s výškou a počtom splátok, v ktorých by bol, resp. nebol zahrnutý poplatok za poistenie a v konečnom dôsledku aj výškou uvedenej RPMN, ktorej predpoklady vychádzajú z doslovného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. neboli naplnené.

33. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď mnohé z nich sú doslova skryté v textoch všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v prikre rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

34. Keďže neuvedenie, resp. netransparentné uvedenie obligatórnych náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, súd považoval v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. uvedený úver za bezúročný a bez poplatkov.

35. Súd na podporu svojej argumentácie poukazuje na právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu týkajúce sa obdobnej veci žalobcu s obdobného právneho vzťahu (viď napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6Csp/28/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/98/2017 zo dňa 26.6.2018).

36. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, súd priznal žalobcovi sumu 6.052 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 7.000,- Eur a zaplatil sumu 948 Eur, teda rozdiel predstavuje 6.052 Eur. Uvedenú sumu súd priznal žalobcovi spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške (pozn. vo vzťahu k úroku z omeškania bol súd viazaný žalobou (č.l. 2 spisu)), odo dňa požadovaného žalobcom, teda nasledujúceho po dni vystavenia listiny aktuálny stav úveru zo dňa 31.5.2018. Súd teda zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.052 Eur od 1.6.2018 do zaplatenia a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. (v tejto súvislosti opäť argumentačne súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/98/2017 zo dňa 26.6.2018).

37. Záverom sa žiada vysporiadať sa aj so skutočnosťou, že žalobca navrhol vydať rozsudok pre uznanie nároku. K tomu súd uvádza, že v prejednávanej veci síce žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe nepoprel existenciu svojho dlhu a prejavil snahu dlh splatiť, avšak uvedenú okolnosť s ohľadom na nedostatky v imanentných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepovažoval súd za podklad pre vyhovenie návrhu žalobcu na rozhodnutie o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie. Ak by súd vyhovel návrhu žalobcu a rozhodol o žalobe rozsudkom na základe uznania bez toho, aby podrobil ex offo uplatnený nárok súdnej kontrole, konal by v rozpore s cieľom ochrany práv spotrebiteľa. Navyše by tak urobil za existencie vážnych pochybností o skutočnom význame prejavenej vôle žalovaného uznať uplatnený nárok. Súd nevyučuje, že zo strany žalovaného ako nedostatočne informovaného spotrebiteľa (či už vo vzťahu k hmotnoprávnemu základu uplatneného nároku, ale aj procesným právnym predpisom upravujúcim konanie pred súdom, zmyslu uznania nároku a pod.) došlo k rezignácii (viď rezignované vyjadrenie žalovaného č.l. 61 spisu), či už zo strachu z toho, že bola voči nemu podaná žaloba (súdu je známe z jeho činnosti, že ľudia neznajú právnych predpisov majú často až prehnaný rešpekt voči súdu a sú ochotní uznať aj nedôvodné nároky, len aby voči nim nebolo vedené súdne konanie a to najmä v prípadoch, ak proti nim stojí spoločnosť s právnym zastúpením, prípadne vlastným právnym oddelením), obavy z vyhovenia žaloby a uloženia povinnosti zaplatiť celú žalovanú sumu naraz (žalovaný uviedol, že žiadal žalobcu o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach), nedostatku argumentačných dôvodov odporujúcich podanej žalobe (žalovaný sa vyjadril k žalobe na výzvu súdu, a teda si vyjadrením len splnil uloženú povinnosť). Pokiaľ ale nedisponoval dostatočnými informáciami a dôkazmi, ktoré by spochybňovali uplatnený nárok, boli jeho možnosti rozporovať uplatnený nárok obmedzené. Súd týmto nekonštatuje, že by bolo nevyhnutné pri rozhodovaní rozsudkom na základe uznania zakaždým skúmať (a dokazovať) vôľu žalovaného pri jeho uznávanom prejave, avšak považoval za potrebné na vyššie uvedené skutočnosti poukázať s ohľadom na špecifické postavenie spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch ako „slabšej zmluvnej strany“, ktoré sa nepochybne prenáša aj do sféry procesnoprávnej (postavenia spotrebiteľa v súdnom konaní). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na bod 54 vyššie uvedeného rozsudku Banco Español, podľa ktorého cit. "vzhľadom na celkovú podobu, priebeh a osobitosti konania o platobnom rozkaze uvedené v bodoch 50 až 52 tohto rozsudku existuje nezanedbateľné riziko, že dotknutí spotrebiteľa nepodajú požadovaný odpor buď z dôvodu mimoriadne krátkej lehoty stanovenej na tento účel, alebo z dôvodu, že ich od výkonu práva na obranu môžu odradiť trovy spojené so súdnou žalobou, ktoré vzniknú v pomere k výške napadnutého dlhu, alebo z dôvodu, že nepoznajú alebo si neuvedomujú rozsah svojich práv, alebo napokon z dôvodu, že návrh na vydanie platobného rozkazu

má obmedzený obsah, a teda nemajú kompletne informácie". Aj keď sa uvedený rozsudok týkal konania o platobnom rozkaze, podľa názoru súdu je možné závery o neznalosti alebo neuvedomovaní si svojich práv, ako aj nedostatku informovanosti vzťahovať aj na spotrebiteľov v štádiu konania, v ktorom sa spotrebiteľia (ako žalovaní) vyjadrujú k podanej žalobe.

38. Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP. Súd priznal žalobcovi len pomernú časť náhrady trov konania, nakoľko bol úspešný v podiele 56,84 % (6.052 Eur z uplatňovaného nároku 10.646,86 Eur (požadovaná nezaplatená istina 6.664,64 Eur, nezaplatené úroky z istiny 3.982,22 eur) a neúspešný v podiele 43,16 %, preto žalobcovi prináleží náhrada trov konania v rozsahu 13,68 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.